

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

1 декември 2011 година*

По съединени дела C-446/09 и C-495/09

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 234 ЕО и член 267 ДФЕС от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Белгия) (C-446/09) и от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединеното кралство) (C-495/09), с актове съответно от 4 и 26 ноември 2009 г., постъпили в Съда на 17 ноември и 2 декември 2009 г., в рамките на производства по дела

Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09)

срещу

Lucheng Meijing Industrial Company Ltd,

Far East Sourcing Ltd,

Röhlig Hong Kong Ltd,

* Езици на производството: нидерландски и английски.

Röhlig Belgium NV,

и

Nokia Corporation (C-495/09)

срещу

Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs,

в присъствието на

International Trademark Association,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н А. Tizzano, председател на състав, г-н А. Borg Barthet, г-н М. Pešič (докладчик), г-н Е. Levits и г-жа М. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н Р. Cruz Villalón,
секретар: г-жа М. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебните заседания от 18 ноември 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Koninklijke Philips Electronics NV, от адв. C. De Meyer и адв. C. Gommers, advocaten,
- за Far East Sourcing Ltd, от адв. A. Kegels, advocaat,
- за Nokia Corporation, от г-н J. Turner, QC, упълномощен от г-жа A. Rajendra, solicitor,
- за International Trademark Association, от г-н N. Saunders, barrister, упълномощен от г-н M. Harris и г-жа A. Carboni, solicitors,
- за белгийското правителство (C-446/09), от г-жа M. Jacobs и г-н J.-C. Halleux, в качеството на представители,
- за правителството на Обединеното кралство, от г-н L. Seeboruth, в качеството на представител, подпомаган от г-н T. de la Mare, barrister,
- за чешкото правителство, от г-н M. Smolek и г-жа K. Havlíčková, в качеството на представители,

- за френското правителство (C-495/09), от г-жа В. Beaupère-Manokha, в качеството на представител,

- за италианското правителство, от г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от г-н G. Albenzio (C-446/09) и от г-жа W. Ferrante (C-495/09), avvocati dello Stato,

- за полското правителство (C-495/09), от г-н M. Szpunar, както и от г-жа M. Laszuk и г-жа E. Gromnicka, в качеството на представители,

- за португалското правителство (C-495/09), от г-н L. Fernandes и г-жа I. Vieira Lopes, в качеството на представители,

- за финландското правителство (C-495/09), от г-н J. Heliskoski, в качеството на представител,

- за Европейската комисия, от г-н W. Roels и г-н B.-R. Killmann (C-446/09), както и от последния и г-н R. Lyal (C-495/09), в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 февруари 2011 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на Регламент (ЕО) № 3295/94 на Съвета от 22 декември 1994 година за определяне на мерки относно въвеждането в Общността, експорта и реекспорта от Общността на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост (ОВ L 341, стр. 8), изменен с Регламент (ЕО) № 241/1999 на Съвета от 25 януари 1999 година (ОВ L 27, стр. 1), както и на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно намесата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост (ОВ L 196, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 16, стр. 18).

- 2 Запитванията са отправени в рамките на спорове, от една страна, между Koninklijke Philips Electronics NV (наричано по-нататък „Philips“) и Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, установено в Wenzhou (Китай) (наричано по-нататък „Lucheng“), Far East Sourcing Ltd, установено в Хонконг (Китай) (наричано по-нататък „Far East Sourcing“), както и Röhlig Hong Kong Ltd и Röhlig Belgium NV (наричани по-нататък заедно „Röhlig“) относно въвеждането на митническата територия на Европейския съюз на стоки, за които се твърди, че нарушават модели и авторски права, чийто притежател е Philips (С-446/09), и от друга страна, между Nokia Corporation (наричано по-нататък „Nokia“) и Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (митническите органи на Обединеното кралство, наричани по-нататък „Commissioners“) относно въвеждането на посочената митническа територия на стоки, за които се твърди, че нарушават марка, чийто притежател е Nokia (С-495/09).

Правна уредба

Митническият кодекс

- 3 Основните митнически разпоредби на Съюза, съдържащи се в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), са отменени и заменени с Регламент (ЕО) № 450/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година за създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс) (ОВ L 145, стр. 1).
- 4 Регламент № 450/2008 влиза в сила на 24 юни 2008 г., що се отнася до неговите разпоредби за предоставяне на правомощия за приемане на мерки за прилагане, като останалите разпоредби от същия регламент влизат в сила най-рано на 24 юни 2009 г. и не по-късно от 24 юни 2013 г. Поради това, предвид момента на настъпване на фактите в споровете по главните производства, те продължават да се уреждат от правилата, съдържащи се в Регламент № 2913/92, изменен — по дело C-446/09 — с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година (ОВ L 311, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 13, стр. 12) и — по дело C-495/09 — с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година (ОВ L 117, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 17, стр. 220) (наричан по-нататък „Митническият кодекс“).
- 5 Член 4 от Митническият кодекс гласи:

„За целите на настоящия кодекс се прилагат следните определения:

[...]

15) „Митническо направление на стоки“ е:

- а) поставяне на стоки под митнически режим;
- б) въвеждане на стоки в свободна зона или в свободен склад;
- в) реекспортиране на стоки извън митническата територия на Общността;
- г) унищожаване на стоки;
- д) изоставяне на стоки в полза на държавата.

16) „Митнически режим“ е:

- а) допускане за свободно обращение;
- б) транзит;
- в) митническо складиране;

- г) активно усъвършенстване;
- д) обработка под митнически контрол;
- е) временен внос;
- ж) пасивно усъвършенстване;
- з) износ.

[...]

20) „Вдигане на стоки“ е действието, чрез което митническите органи предоставят определени стоки за целите, предвидени от митническия режим, под който въпросните стоки са поставени.

[...]“.

6 Член 37 от същия кодекс предвижда:

„1. От момента на въвеждането на митническата територия на Общността стоките са под митнически надзор. [...]

2. Стоките остават под митнически надзор до определяне на митническия им статут, като при необщностните стоки [...] те остават под митнически надзор до промяна на техния митнически статут или до въвеждането им в свободна зона или в свободен склад, или до реекспортирането им или унищожаването им [...].“

7 Членове 48—50 от Митническия кодекс гласят следното:

„Член 48

Необщностни стоки, представени пред митническите органи, трябва да получат едно от митническите направления, допустими за такива стоки.

Член 49

1. Когато за стоките е бил подаден митнически манифест, за тях трябва да бъдат извършени формалностите за получаване на митническо направление в следните срокове:

- а) 45 дни от датата на подаване на митническия манифест за стоки, превозвани с морски транспорт;
- б) 20 дни от датата на подаване на митническия манифест за стоки, превозвани с транспорт, различен от морския;

[...]

Член 50

До получаване на митническо направление стоките, представени пред митническите органи, от момента на представянето си имат статут на временно складирани стоки. [...]“.

- 8 Член 56, първо изречение от Митническия кодекс предвижда:

„Когато обстоятелствата го изискват, митническите органи имат право да постановят унищожаването на представените пред тях стоки“.

- 9 Член 58 от посочения кодекс предвижда:

„1. Ако не е предвидено друго, стоките могат по всяко време при определени в настоящия регламент условия да получат поисканото митническо направление. [...]

2. Параграф 1 не изключва прилагането на забрани или ограничения във връзка с опазването на обществения морал, обществения ред, обществената сигурност, опазването на здравето и живота на хората и на животните, защитата на растенията, както и на националното богатство, имащо художествена, историческа, археологическа стойност и защитата на индустриалната и търговска собственост“.

- 10 Член 59, параграф 1 от същия кодекс уточнява, че „[в]сяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим“.

11 Съгласно член 75 от Митническият кодекс:

„Предприемат се всички необходими мерки, включително отнемане и продажба, за стоки:

а) за които не може да се даде разрешение за вдигане по следните причини:

[...]

— не са представени документите, необходими за поставянето на стоките под искания митнически режим, или,

[...]

— стоките са обект на забранителни или ограничителни мерки;

[...]“

12 Член 84, параграф 1, буква а) от същия кодекс гласи:

„За целите на прилагането на разпоредбите на членове 85—90:

а) понятието „режим с отложено плащане“ се отнася за необщностни стоки, поставени под следните режими:

— външен транзит,

— митническо складиране,

— активно усъвършенстване [...]

— обработка под митнически контрол,

[и]

— временен внос“.

13 Член 91, параграф 1 от посочения кодекс предвижда:

„Режимът външен транзит разрешава превоз от едно до друго място на митническата територия на Общността на:

- а) необщностни стоки, без да бъдат облагани с вносни сборове и други такси и без да подлежат на мерките на търговската политика;

[...]“.

14 Член 92 от същия кодекс гласи:

„1. Режимът външен транзит приключва, а задълженията на титуляра са изпълнени, когато стоките, поставени под [този режим] и изискваните документи, се представят в митническата служба по направление в съответствие с разпоредбите за въпросния режим.

2. Митническите органи освобождават режима, когато са в състояние да установят, на основание сравнение на данните, с които разполага митническа[та] служба по изпращане с тези, с които разполага митническата служба по направление, че режимът е приключил правомерно“.

15 Член 98, параграф 1 от Митническия кодекс предвижда:

„Режимът на митническо складиране разрешава съхранението в митнически склад на:

а) необщностни стоки, които не се облагат с вносни сборове и не подлежат на мерките на търговската политика;

[...]“.

Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003

16 Регламент № 3295/94 е отменен, считано от 1 юли 2004 г., с Регламент № 1383/2003. Предвид момента на настъпване на фактите, спорът по главното производство по дело С-446/09 продължава да се урежда от Регламент № 3295/94, изменен с Регламент № 241/1999. Обратно, спорът по главното производство по дело С-495/09 се урежда от Регламент № 1383/2003.

17 Второ съображение от Регламент № 3295/94 гласи:

„тъй като пускането на пазара на фалшифицирани и пиратски стоки нанася съществени вреди на спазващите закона производители и търговци, както и на притежателите на авторски и сродните им права и мами потребителите; тъй като е уместно да се възпрепятства, доколкото това е възможно, пускането на пазара на подобни стоки, като за тази цел се приемат мерки, позволяващи ефикасно да се противопостави на тази неправомерна дейност, без при това да се създават спънки пред свободата на законната търговия; [...]“ [неофициален превод].

18 Съображения 2 и 3 от Регламент № 1383/2003 имат следното съдържание:

„(2) Пускането на пазара [...] на стоки, нарушаващи правата върху интелектуалната собственост, [нанасят] съществени вреди [...] на титулярите на правата, и мамят потребителите, като понякога създават рискове за здравето и сигурността им. Следователно уместно е да се възпрепятства, доколкото това е възможно, пускането на пазара на подобни стоки, като за тази цел се приемат мерки [...] без при това да се създават спънки пред свободата на законната търговия. [...]

(3) В случай че [фалшифицираните] стоки, пиратските стоки и изобщо всички стоки, нарушаващи право върху интелектуална собственост, произхождат или идват от трети страни, е важно да бъде забранено тяхното въвеждане на митническата територия на Общността, включително тяхното претоварване, пускането им в свободно обращение в Общността, поставянето им в режим [с отложено плащане] или в свободна зона, или свободен склад, а също така, да бъде въведена подходяща процедура, позволяваща на митническите органи да прилагат възможно най-строго тази забрана“.

19 Член 1 от Регламент № 1383/2003 гласи:

„1. Настоящият регламент определя условията за намеса на митническите органи, когато има подозрения, че дадени стоки са стоки, нарушаващи правата върху интелектуалната собственост в следните ситуации:

а) когато са декларирани за пускане в свободно обращение, експорт или реекспорт [...]

- б) когато бъдат открити при контрол на стоки, въвеждани на митническата територия на Общността или извеждани от нея, в съответствие с членове 37 и 183 от [Митническият кодекс], поставени в режим [с отложено плащане] по смисъла на член 84, параграф 1, буква а) от въпросния [кодекс], в процес на реекспорт с известие [...] или поставени в свободна зона или в свободен склад [...]

2. Настоящият регламент определя също така и мерките, които следва да се вземат от компетентните органи, когато бъде установено, че стоките, визирани в параграф 1, нарушават правата върху интелектуалната собственост“.

²⁰ Член 1, параграф 1 от Регламент № 3295/94, в редакцията му след Регламент № 241/1999 (наричан по-нататък „Регламент № 3295/94“), която е приложима към спора по главното производство по дело C-446/09, има същото съдържание като член 1, параграф 1 от Регламент № 1383/2003.

²¹ Съгласно член 2, параграф 1 от Регламент № 1383/2003 за „стоки, нарушаващи правата върху интелектуалната собственост“ следва да се считат:

„а) „[фалшифицираните] стоки“, а именно:

- і) стоките [...] върху които е поставена без разрешение [...] марка, идентична на [...] марка, валидно регистрирана за същия тип стоки, или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази [...] марка, и която поради това нарушава правата на титуляря на въпросната марка по силата на правото на Общността, и по-конкретно на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. за марката на Общността [ОВ L11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146] или по силата на вътрешното право на дър-

жавата членка, в която е подадена молбата за намеса на митническите органи;

[...]

- б) „пиратски стоки“, а именно стоките, които представляват или съдържат копия, произведени без съгласието на титуляря на авторско право или [сродно] право, или на титуляря на право, свързано с [промишления дизайн] [...] в случаите, в които изработването на тези копия нарушава въпросното право по силата на Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. [относно промишления дизайн] на Общността [ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70], или по силата на вътрешното право на държавата членка, в която е подадена молбата за намеса на митническите органи;
- в) стоките, които в държавата членка, в която е подадена молбата за намеса на митническите органи, нарушават:
- i) патент, предвиден във вътрешното право на тази държава членка;
 - ii) допълнителен сертификат за защита [...]
 - iii) право на национална защита на нови сортове растения [...]

iv) наименованията за произход и географските означения [...]

v) географските наименования [...]“.

22 Член 1, параграф 2 от Регламент № 3295/94 има съдържание, аналогично на това на член 2, параграф 1 от Регламент № 1383/2003.

23 Член 5, параграф 1 от Регламент № 1383/2003 гласи:

„Във всяка държава членка титулярят на правата може да внесе в компетентната митническа служба писмена молба, целяща да предизвика нейната намеса, когато стоки се намират в една от ситуацияите, визирани в член 1, параграф 1 (молба за намеса)“.

24 Съгласно член 4, параграф 1 от същия регламент:

„Когато по време на намеса на митническите органи в една от ситуацияите, визирани в член 1, параграф 1 и преди да бъде внесена или приета молба от титуляря, съществуват достатъчн[о основания да се подозира], че налице са стоки, нарушаващи някое право върху интелектуалната собственост, митническите органи могат да суспендират освобождаването или да задържат стоките [...], за да се даде възможност на титуляря на правата да внесе молба за намеса в съответствие с член 5“.

25 Член 3, параграф 1 и член 4 от Регламент № 3295/94 имат съдържание, аналогично на това, съответно, на член 5, параграф 1 и член 4, параграф 1 от Регламент № 1383/2003.

26 Членове 9 и 10 от Регламент № 1383/2003, които се намират в глава III, озаглавена „Условия за намеса на митническите органи и на компетентния орган, който да се произнесе“, гласят:

„Член 9

1. Когато дадено митническо бюро, на което е било предадено решението, с което се удовлетворява молбата на титуляря на правата [...] установи при необходимост след консултация с подателя на молбата, че за стоки, които се намират в една от ситуациите, визирани в член 1, параграф 1, се подозира, че нарушават право върху интелектуалната собственост, обхванато от това решение, то суспендира освобождаването или задържа въпросните стоки.

[...]

3. За да се определи дали е налице нарушение на право върху интелектуалната собственост [...] митническото бюро или службата, която е разгледала молбата, съобщава на титуляря на прав[ото] при поискване от негова страна и при условие че са известни[,] координатите на получателя, изпращача, декларатора или притежателя на стоките [...].

[...]

Член 10

Правните разпоредби в сила в държавата членка, на чиято територия стоките се намират в една от ситуациите, визирани в член 1, параграф 1, са приложими за определяне наличието на нарушение на право върху интелектуалната собственост по смисъла на националното право.

[...]

27 По подобен начин член 6 от Регламент № 3295/94 гласи:

„1. Когато дадено митническо учреждение, на което е било предадено решението, с което се удовлетворява молбата на притежателя на правата [...] установи, при необходимост след консултация с подателя на молбата, че стоките, намиращи се в една от ситуациите, посочени в член 1, параграф 1, буква а), съответстват на описанието на посочените в член 1, параграф 2, буква а) стоки, обхванати от споменатото решение, то суспендира предоставянето на освобождаване или задържа въпросните стоки.

[...] митническото учреждение или службата, която е разгледала молбата, информира притежателя на правото, при поискване от негова страна, за името и адреса на подалия митническия манифест, и когато са известни, същите на получателя на пратката, така че да улеснят притежателя на правото да сезира компетентните органи, които да вземат решение по същество. [...]

[...]

2. Действащите разпоредби в държавата членка, на чиято територия стоките се намират в една от ситуациите, посочени в член 1, параграф 1, буква а), са приложими за:

- а) сезирането на органа, компетентен да се произнесе по същество, и за незабавното информирание на митническата служба или учреждение, посочено в параграф 1, че е извършено такова сезиране [...]

- б) обосновката на решението, което този орган трябва да приеме. При липсата на общностна правна уредба в областта, критериите, които трябва да се използват за обосновката на това решение, са същите като тези, които служат за определяне дали стоките, произведени в съответната държава членка, нарушават правата на притежателя. [...]“ [неофициален превод].

28 Член 16 от Регламент № 1383/2003 гласи:

„Стоките, признати за стоки, нарушаващи право върху интелектуалната собственост [при приключването] на процедурата, предвидена в член 9, не могат да бъдат:

- въвеждани на митническата територия на Общността,

- пускани в свободно обращение,

- извеждани от митническата територия на Общността,

- изнасяни,

- реекспортирани,

- поставяни в режим [с отложено плащане] или

- поставяни в свободна зона или свободен склад“.

²⁹ По аналогичен начин член 2 от Регламент № 3295/94 предвижда:

„Забранява се въвеждане в Общността, пускане в свободно обращение, изнасяне, реекспортиране, поставяне в режим с отложено плащане, както и поставяне в свободна зона или свободен склад на стоки, признати за стоки, посочени в член 1, параграф 2, буква а), при приключването на процедурата, предвидена в член 6“ [неофициален превод].

³⁰ Член 18 от Регламент № 1383/2003 предвижда, че „[в]сяка държава членка дефинира санкциите, приложими в случай на нарушаване на настоящия регламент. Тези санкции следва да имат ефективно, пропорционално и [възпиращо] естество“. Член 11 от Регламент № 3295/94 има подобна формулировка.

Международната правна уредба

- 31 Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (наричано по-нататък „ТРИПС“), което представлява приложение 1 В към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 228), предвижда в член 69:

„Страните членки се споразумяват да си съдействат за елиминирането на международната търговия със стоки, нарушаващи правата върху интелектуалната собственост. За целта те учредяват и уведомяват за свързващи звена в техните администрации и имат готовност да обменят информация за търговията със стоки в нарушение. Те в частност насърчават обмена на информация и сътрудничеството между митническите власти относно търговията със стоки с фалшифицирани търговски марки и пиратски стоки“.

Споровете по главното производство и преюдициалните въпроси*Дело C-446/09*

- 32 На 7 ноември 2002 г. в пристанище Антверпен (Белгия) белгийските митнически органи инспектират пратка електрически самобръсначки с произход от Китай, които приличат на моделите самобръсначки, разработени от Philips. Тъй като тези модели са защитени по силата на регистрации, предоставящи

изключително право на Philips в няколко държави, включително Кралство Белгия, посочените органи са заподозрели, че инспектираните продукти представляват пиратски стоки. Поради това те суспендират освобождаването по смисъла на член 4 от Регламент № 3295/94.

- 33 В съответствие с член 3 от същия регламент Philips подава молба за намеса на 12 ноември 2002 г.
- 34 Вследствие на тази молба, която е приета на 13 ноември 2002 г., белгийските митнически органи съобщават на Philips определена информация, например фотография на споменатите самобръсначки и идентичността на предприятията, участващи в производството и предлагането им на пазара, а именно Lucheng, което е производител, Far East Sourcing, превозвач, и Röhlig, изпращач.
- 35 На 9 декември 2002 г. посочените органи задържат стоките по смисъла на член 6, параграф 1 от Регламент № 3295/94.
- 36 На 11 декември 2002 г. Philips започва производство срещу Lucheng, Far East Sourcing и Röhlig пред Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Първоинстанционен съд на Антверпен), което цели по-специално да се постанови, че тези предприятия са нарушили изключителното право, предоставено от моделите на самобръсначки на Philips, както и някои авторски права на последното. Наред с другите искания Philips моли, от една страна, посочените дружества да бъдат осъдени да му заплатят обезщетение за вреди, и от друга страна, задържаните стоки да бъдат унищожени.

- 37 Пред Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen е установено, че първоначално за посочените стоки е подаден митнически манифест при внос, който им предоставя статут на „временно складирани стоки“, а на 29 януари 2003 г. — митническа декларация от Röhlig, с която то иска, при липсата на сигурност относно местоназначението на тези стоки, към тях да се приложи режимът митническо складиране.
- 38 Philips поддържа пред посочената юрисдикция, че за да се докаже наличието на нарушение на посочените права на интелектуална собственост, трябва да се приеме фикцията, че стоки като разглежданите, намиращи се в разположен на територията на Кралство Белгия митнически склад, и задържани там от белгийските митнически органи, се считат за произведени в тази държава членка. В подкрепа на тези доводи Philips се позовава на член 6, параграф 2, буква б) от Регламент № 3295/94.
- 39 Обратно, Far East Sourcing, единственият ответник, който се явява пред Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, поддържа пред последния, че стоките не са могли да бъдат задържани и впоследствие квалифицирани като стоки, които нарушават право на интелектуална собственост при липсата на каквото и да е доказателство, че ще бъдат пуснати за продажба в Европейския съюз.
- 40 При тези обстоятелства Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Представлява ли член 6, параграф 2, буква б) от [Регламент № 3295/94] единно правило на общностното право, обвързващо съда на държавата членка, сезиран [...] от притежателя на правото на интелектуална собственост, и означава ли то, че при преценката си съдът не може да взема предвид, че стоките се намират под режим на временно складиране/транзит, а трябва да приложи фикцията, че

стоките са били произведени в тази държава членка и впоследствие съгласно правото на тази държава членка да се произнесе по въпроса дали тези стоки нарушават съответното право [на интелектуална собственост]?”.

Дело C-495/09

- 41 През юли 2008 г. на лондонското летище „Хийтроу“ (Обединеното кралство) Commissioners инспектират пратка мобилни телефони, както и аксесоари за тях, с произход от Хонконг (Китай) и с местоназначение Колумбия. Тези стоки носят знак, който е идентичен на общностна марка, притежавана от Nokia.
- 42 Тъй като подозират, че посочените стоки са фалшифицирани, на 30 юли 2008 г. Commissioners изпращат мостри на Nokia. След проверка на последните Nokia информира Commissioners, че действително става дума за имитиране, и ги пита дали възнамеряват да изземат посочената пратка в съответствие с Регламент № 1383/2003.
- 43 На 6 август 2008 г. Commissioners отговарят на Nokia, че предвид факта, че пратката е предназначена за Колумбия, и при липса на доказателства, че тя ще бъде отклонена към пазара на Съюза, не може да се приеме, че са налице „фалшифицирани стоки“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Регламент № 1383/2003. Следователно според тях пратката не може да бъде задържана.

- 44 На 20 август 2008 г. Nokia подава молба по смисъла на член 9, параграф 3 от Регламент № 1383/2003, целяща да му бъдат съобщени имената и адресите на изпращача и на получателя, както и всички документи, свързани с въпросните стоки. Commissioners представят информацията, с която разполагат, но след разглеждането ѝ Nokia не е в състояние да установи нито изпращача, нито получателя на тези стоки и приема, че последните са предприели стъпки, за да скрийт свързаните с тях данни.
- 45 На 24 септември 2008 г. Nokia изпраща официално уведомително писмо до Commissioners, с което ги информира за своето намерение да подаде жалба срещу решението да не изземат посочената пратка. На 10 октомври 2008 г. последните отговарят, че съгласно установената вследствие на Решение на Съда от 9 ноември 2006 г. по дело Montex Holdings (C-281/05, Recueil, стр. I-10881) тяхна практика стоките, за които се подозира, че нарушават право на интелектуална собственост, не трябва да бъдат задържани в случаи като настоящия, когато не е доказано, че въпросните стоки вероятно ще бъдат отклонени към пазара на Съюза.
- 46 На 31 октомври 2008 г. Nokia подава жалба срещу Commissioners пред High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, която е отхвърлена от последния с решение от 29 юли 2009 г. Nokia подава въззивна жалба срещу това съдебно решение пред запитващата юрисдикция.
- 47 Последната констатира, от една страна, че посочените телефони са имитации на стоки с марката, чийто притежател е Nokia, и от друга страна, че не съществуват никакви улики, от които да може да се предположи, че тези стоки ще бъдат пуснати за продажба в Съюза. Предвид жалбата, подадена при подобни обстоятелства от Philips пред Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, както и предвид различията в тълкуването в съдебната практика на държавите членки, Court of

Appeal (England & Wales) (Civil Division) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Могат ли необщностни стоки, носещи марка на Общността, които са под митнически надзор в държава членка и под режим на транзит от трета държава към друга трета държава, да представляват „фалшифицирани стоки“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Регламент № 1383/2003, ако няма доказателство, подсказващо, че тези стоки ще бъдат пуснати на пазара в Европейската общност или в съответствие с даден митнически режим, или посредством незаконно отклоняване?“.

- 48 С определение от 11 януари 2011 г. на председателя на първи състав на Съда делата C-446/09 и C-495/09 са съединени за целите на представяне на заключението и постановяване на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

- 49 С въпросите си, които следва да се разгледат заедно, запитващите юрисдикции по същество искат да се установи дали стоките, произхождащи от трета държава и представляващи имитация на стока, ползваща се със защита в Съюза въз основа на право върху марка, или копие на стока, ползваща се със защита в Съюза въз основа на авторско или сродно право или промишлен дизайн, могат да бъдат квалифицирани като „фалшифицирани стоки“ или „пиратски стоки“ по смисъла на Регламент № 1383/2003, а преди влизането в сила на последния — по смисъла на Регламент № 3295/94, само поради факта че са въведени на митническата територия на Съюза, без да са допуснати там в свободно обращение.

- 50 Съгласно определението на термините „фалшифицирани стоки“ и „пиратски стоки“, съдържащо се в член 1, параграф 2 от Регламент № 3295/94 и член 2, параграф 1 от Регламент № 1383/2003, тези понятия обхващат нарушенията на дадена марка, авторско или сродно право или още на промишлен дизайн, който, която или което се прилага по силата на правната уредба на Съюза или по силата на вътрешното право на държавата членка, в която е подадена молбата за намеса на митническите органи. Оттук следва, че са обхванати единствено нарушенията на правата на интелектуална собственост, предоставени от правото на Съюза и от националното право на държавите членки.
- 51 В главните производства не се спори, че задържаните в пристанище Антверпен самобръсначки при необходимост биха могли да бъдат квалифицирани като „пиратски стоки“ по смисъла на Регламент № 3295/94, ако бяха пуснати за продажба в Белгия или в някоя от другите държави членки, в които Philips притежава авторски права и се ползва от защитата за моделите, на която се позовава, нито че инспектираните на лондонското летище „Хийтроу“ мобилни телефони биха нарушили марката на Общността, на която се позовава Nokia, и следователно биха представлявали „фалшифицирани стоки“ по смисъла на Регламент № 1383/2003, ако бяха пуснати за продажба в Съюза. За сметка на това страните в главните производства, както и представилите становища пред Съда държави членки и Европейската комисия имат разногласия по въпроса дали посочените стоки могат да нарушат споменатите права на интелектуална собственост единствено поради обстоятелство че на митническата територия на Съюза за тях е била подадена декларация с искане да се приложи един от посочените в член 84 от Митническия кодекс режими с отложено плащане, а именно, в дело С-446/09, митническо складиране, и в дело С-495/09, външен транзит.
- 52 Като се позовават по-специално на риска от измамно отклоняване към потребителите в Съюза на стоките, декларирани под режим с отложено плащане, както и на рисковете за здравето и сигурността, които често произтичат от фалшифицираните и копирани стоки, Philips, Nokia, белгийското, френското, италианското, полското, португалското и финландското правителство, както и International Trademark Association поддържат, че фалшифицираните и копирани стоки, открити по време на складиране или на транзит в една държава членка, трябва да бъдат задържани и при необходимост изключени от търговията, без да е необходимо да са налице доказателства, подсказващи или

установяващи, че тези стоки са или ще бъдат пуснати за продажба в Съюза. Тъй като такива доказателства по общо правило трудно се събират, необходимостта те да бъдат представени лишавала от полезно действие Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003.

- 53 За да се приложат ефективно Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003, Philips и белгийското правителство предлагат да се признае съществуването на фикция, че стоките, декларирани под режим складиране или транзит, за които е подадена молба за намеса по смисъла на тези регламенти, се считат за произведени в държавата членка, в която е подадена тази молба, макар да е безспорно, че производството е осъществено в трета държава (фикция за производство).
- 54 Като признават проблемите, свързани с международния трафик на имитации и копия, Far East Sourcing, правителството на Обединеното кралство и чешкото правителство, както и Комисията същевременно считат, че стоките не могат да бъдат квалифицирани като „фалшифицирани стоки“, нито като „пиратски стоки“ по смисъла на посочените регламенти, когато не съществуват никакви улики, които да позволяват да се предположи, че разглежданите стоки ще бъдат пуснати за продажба в Съюза. Обратното тълкуване разширявало неоснователно териториалния обхват на правата на интелектуална собственост, предоставени от правото на Съюза, както и от националното право на държавите членки, и в много случаи възпрепятствало законните операции на международната търговия със стоки, преминаващи транзитно през Съюза.

По временното задържане на стоките, поставени под митнически режим с отложено плащане

- 55 Режимите транзит и митническо складиране се характеризират съответно, както следва от членове 91, 92 и 98 от Митническия кодекс, с движението на

стоките между митническите учреждения и съхранението на стоките в склад под митнически надзор. Очевидно тези операции не могат сами по себе си да се разглеждат като пускане на стоки за продажба в Съюза (вж. относно операциите по транзит в рамките на Общността Решение от 23 октомври 2003 г. по дело Rioglass и Transremar, C-115/02, Recueil, стр. I-12705, точка 27 и Решение по дело Montex Holdings, посочено по-горе, точка 19).

- 56 От това обстоятелство Съдът многократно заключава, че стоките, поставени под митнически режим с отложено плащане, не могат единствено поради това поставяне да нарушават правата на интелектуална собственост, приложими в Съюза (вж. по-специално, що се отнася до правата, отнасящи се до промишления дизайн, Решение от 26 септември 2000 г. по дело Комисия/Франция, C-23/99, Recueil, стр. I-7653, точки 42 и 43, както и, що се отнася до предоставените от марките права, Решение по дело Rioglass и Transremar, посочено по-горе, точка 27, Решение от 18 октомври 2005 г. по дело Class International, C-405/03, Recueil, стр. I-8735, точка 47 и Решение по дело Montex Holdings, посочено по-горе, точка 21).
- 57 За сметка на това би могло да има нарушение на посочените права, когато по време на тяхното поставяне под режим с отложено плащане на митническата територия на Съюза, и дори преди тяхното пристигане на тази територия, стоките с произход от трети държави са предмет на търговски акт, насочен към потребителите в Съюза, например продажба, предложение за продажба или реклама (вж. Решение по дело Class International, посочено по-горе, точка 61, както и Решение от 12 юли 2011 г. по дело L'Oréal и др., C-324/09, Сборник, стр. I-6011, точка 67).
- 58 Предвид вече констатирания от Съда риск (Решение от 6 април 2000 г. по дело Polo/Lauren, C-383/98, Recueil, стр. I-2519, точка 34) от измамно отклоняване към потребителите в Съюза на стоки, които са складиращи на митническата територия на последния или преминават транзитно през нея, следва да се отбележи, че освен наличието на търговски акт, който вече е насочен към тези потребители, и други обстоятелства могат да доведат до временно задържане от митническите органи на държавите членки на стоки, представляващи имитации и копия, деклариращи под режим с отложено плащане.

- 59 Както подчертават френското, италианското и полското правителство, често се иска поставяне на стоки с произход от трети държави под режим с отложено плащане при обстоятелства, при които местоназначението на стоките е неизвестно или е декларирано ненадеждно. Освен това, предвид прикритостта на действията на трафикантите на фалшифицирани и копирани стоки, за да не отслаби полезното действие на Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003, задържането от митническите органи на стоките, които тези органи са идентифицирали като имитации или копия, не може да зависи от доказването, че тези стоки вече са станали предмет на продажба на потребители в Съюза или на предложение за продажба, или на реклама, насочена към последните.
- 60 Напротив, митническият орган, установил наличието на складирани или транзитно преминаващи стоки, които имитират или копират стока, ползваща се със защита в Съюза въз основа на право на интелектуална собственост, може основателно да се намеси, когато разполага с улики, че един или няколко от операторите, участващи в производството, изпращането или разпространението на стоките, макар още да не е започнал да насочва тези стоки към потребителите в Съюза, всеки момент ще го направи или прикрива своите търговски намерения.
- 61 Колкото до уликите, с които трябва да разполага посоченият орган, за да извърши суспендиране на освобождаването или да задържи стоките по смисъла на член 6, параграф 1 от Регламент № 3295/94 и член 9, параграф 1 от Регламент № 1383/2003, достатъчно е, както отбелязва генералният адвокат в точки 96 и 97, както и в точки 110 и 111 от заключението си, да съществуват данни от естество да породят подозрение. Такива данни могат да бъдат по-специално фактът, че местоназначението на стоките не е декларирано, въпреки че поисканият режим с отложено плащане изисква такова деклариране, липсата на точна или надеждна информация относно идентичността или адреса на производителя или на изпращача на стоките, липсата на сътрудничество с митническите органи или откриването на документи или на кореспонденция във връзка със съответните стоки, подсказващи, че може да се извърши отклоняване на последните към потребителите в Съюза.

- 62 Както отбелязва генералният адвокат в точка 106 от заключението си, това подозрение трябва във всички случаи да произтича от обстоятелствата в конкретния случай. Всъщност, ако посоченото подозрение и произтичащата от него намеса можеха да се основават само на абстрактното съображение, че хипотетично не може да се изключи измамно отклоняване към потребителите в Съюза, всяка стока, намираща се във външен транзит или в митнически склад, би могла да бъде задържана без каквато и да било конкретна улика за нередовност. Подобно положение би рискувало да направи намесите на митническите органи на държавите членки произволни и прекалени.
- 63 Важно е да се констатира в това отношение, че фалшифицираните и копирани стоки с произход от трета държава, пренасяни към друга трета държава, могат да бъдат в съответствие с действащите норми в областта на интелектуалната собственост във всяка от тези две държави. От гледна точка на основната цел на общата търговска политика, посочена в член 131 ЕО, както и в член 206 ДФЕС, и състояща се в развитието на световната търговия чрез постепенното премахане на ограниченията пред международния обмен, от съществено значение е тези стоки да могат да преминават транзитно през Съюза от една към друга трета държава, без тази операция да бъде възпрепятствана, дори посредством временно задържане от митническите органи на държавите членки. Именно такава пречка обаче би била създадена, ако Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003 бяха тълкувани в смисъл, че е възможно да бъдат задържани стоки в транзит без каквато и да било улика, от която да може да се предположи, че те биха могли да бъдат предмет на измамно отклоняване към потребителите в Съюза.
- 64 Това съображение впрочем се подкрепя от съображение 2 от посочените регламенти, в което се посочва, че целта на законодателя на Съюза се ограничава до избягване „пускането на пазара“ на стоки, които нарушават правата на интелектуална собственост, и до приемане за тази цел на ефикасни мерки, „без при това да се създават спънки пред свободата на законната търговия“.
- 65 Що се отнася, на последно място, до стоките, за които не съществува никаква улика по смисъла на точка 61 от настоящото решение, но във връзка с които съществуват подозрения за нарушение на право на интелектуална собственост

в предполагаемата трета държава по местоназначение, следва да се отбележи, че митническите органи на държавите членки, в които тези стоки са във външен транзит, могат да си съдействат, по силата на член 69 от Споразумението ТРИПС, с митническите органи на посочената трета държава за отстраняването, при необходимост, на стоките от международната търговия.

- ⁶⁶ Именно предвид горните уточнения, за да прецени дали отказът, противопоставен на Nokia от Commissioners, съответства на член 9, параграф 1 от Регламент № 1383/2003, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) ще трябва да разгледа дали последните са разполагали с улики от естество да породят подозрение по смисъла на тази разпоредба, задължаващи ги следователно да предприемат, по силата на този регламент, суспендиране на освобождаването или задържане на стоките, за да ги блокират, докато бъде взето решение от компетентния да се произнесе по същество орган. Изтъкнатите от Nokia факти, които са посочени в акта за преюдициално запитване, свързани по-специално с невъзможността да се идентифицира изпращачът на разглежданите стоки, биха били релевантни в това отношение, ако се окажат точни.

Относно решението по същество, следващо временното задържане на стоките, поставени под митнически режим с отложено плащане

- ⁶⁷ За разлика от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), който трябва да разреши спора между Nokia и Commissioners относно техния отказ да задържат стоките, Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen ще трябва да определи по заведеното от Philips дело, в съответствие с член 6, параграф 2, буква б) от Регламент № 3295/94, понастоящем член 10, първа алинея от Регламент № 1383/2003, дали стоките, вече задържани от митническите органи по силата на параграф 1 от посочения член 6, действително нарушават правата на интелектуална собственост, на които е направено позоваване.

- 68 За разлика обаче от решението, взето от митническия орган, да задържи временно стоките посредством задържането, споменато в член 6, параграф 1 от Регламент № 3295/94 и в член 9, параграф 1 от Регламент № 1383/2003, решението по същество по смисъла на член 6, параграф 2, буква б) от Регламент № 3295/94 и на член 10, първа алинея от Регламент № 1383/2003 не може да бъде взето въз основа на подозрение, а трябва да се основава на разглеждане на въпроса дали съществува доказателство за нарушение на правото, на което е направено позоваване.
- 69 В това отношение следва да се приеме, че в случаите, когато съдебен или друг орган, компетентен да се произнесе по същество, установи нарушение на право на интелектуална собственост, на което е направено позоваване, унищожаването или изоставянето на разглежданите стоки представлява единственото митническо направление, което тези стоки могат да получат. Това следва от член 2 от Регламент № 3295/94 и от член 16 от Регламент № 1383/2003 във връзка с член 4 от Митническия кодекс, като членове 11 и 18 съответно от посочените регламенти уточняват освен това, че трябва да бъдат предвидени ефективни и възпиращи санкции за установените въз основа на тези регламенти нарушения. Явно е, че засегнатите оператори не могат да търпят такова лишаване от владение и такива санкции само въз основа на риск от измама или въз основа на фикция като предложената от Philips и от белгийското правителство.
- 70 Следователно, както правилно поддържат правителството на Обединеното кралство и чешкото правителство, както и Комисията, компетентният да се произнесе по същество орган не може да квалифицира като „фалшифицирани стоки“ и „пиратски стоки“, или по-общо, като „стоки, нарушаващи право на интелектуална собственост“, стоките, във връзка с които даден митнически орган подозира нарушение на право на интелектуална собственост, приложимо в Съюза, но за които не е доказано, след разглеждане по същество, че са предназначени за пускане за продажба в Съюза.
- 71 Що се отнася до доказателствата, с които трябва да разполага компетентният да се произнесе по същество орган, за да констатира, че фалшифицираните или копирани стоки, въведени на митническата територия на Съюза, без да са пуснати

в свободно обращение в нея, биха могли да нарушат право на интелектуална собственост, приложимо в Съюза, следва да се отбележи, че такива данни по-специално могат да бъдат наличието на продажба на стоки на клиент в Съюза, наличието на предложение за продажба или реклама, адресирана до потребители в Съюза, или наличието на документи или на кореспонденция във връзка с разглежданите стоки, които доказват, че е предвидено отклоняване на същите към потребителите в Съюза.

72 Предоставеното в предходната точка тълкуване относно тежестта на доказване пред компетентния да се произнесе по същество орган не се опровергава от становищата, представени пред Съда от някои страни по главните производства и от някои правителства, според които всеки пропуск, произтичащ от това изискване във връзка с тежестта на доказване, да се унищожат фалшифицираните и копирани стоки, открити на митническата територия на Съюза, накърнява полезното действие на Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003 и освен това не зачита факта, че в много търговски отрасли, включително свързаните с електроуредите, такива стоки представляват риск за здравето и сигурността на потребителите.

73 Що се отнася, от една страна, до полезното действие на посочените регламенти, следва да се приеме, че ефективността на борбата срещу незаконните операции не намалява поради обстоятелството, че задържалият стоките митнически орган е задължен да прекрати тази намеса всеки път, когато компетентният да се произнесе по същество орган установи, че не е надлежно доказано, че стоките са предназначени за пускане за продажба в Съюза.

74 В това отношение е важно да се отбележи, че преустановяването на задържането на стоки, извършено по силата на Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003, по никакъв начин не предполага, че тези стоки занапред ще са изключени от митнически надзор. Всъщност от член 37 от Митническия кодекс и от разпоредбите за прилагането му следва, че всеки етап от режим с отложено плащане като отнасящия се до външния транзит трябва да бъде стриктно следен и

регистриран от митническите органи на държавите членки и че всяко значително отклонение от посочените в митническата декларация данни може да доведе до намеса на споменатите органи по отношение на стоките.

75 Борбата срещу незаконните операции не е възпрепятствана и от обстоятелството, което Съдът вече е констатирал, че за притежателя на правото на интелектуална собственост е невъзможно да сезира компетентния да се произнесе по същество орган, когато операторите, отговорни за наличието на съответните стоки на митническата територия на Съюза, са прикрили идентичността си (Решение от 14 октомври 1999 г. по дело Adidas, C-223/98, Recueil, стр. I-7081, точка 27). В това отношение следва да се припомни, че в митническото право на Съюза е приложим принципът, че за всяка предназначена за поставяне под митнически режим стока следва да се подаде декларация (Решение от 15 септември 2011 г. по дело DP group, C-138/10, Сборник, стр. I-8369, точка 33). Както следва от член 59 от Митническия кодекс и от разпоредбите за прилагането му, декларация, която не може да бъде идентифицирана, поради факта че е опорочена от прикриване на името или на адреса на декларатора или на другите релевантни оператори, ще доведе до това вдигането на стоките за целите, предвидени от поискания митнически режим, да не може да бъде валидно разрешено. Освен това, ако продължи да липсва надеждна информация относно идентичността или адреса на отговорните оператори, по силата на член 75 от същия кодекс стоките могат да бъдат отнети.

76 От друга страна, по отношение на рисковете за здравето и сигурността на потребителите, които могат понякога да произтичат от фалшифицираните и копираните стоки, от преписката, както и от съображение 2 от Регламент № 1383/2003 е видно, че тези рискове са обширно документирани и че тяхното съществуване е признато от законодателя на Съюза. Освен това, както изтъкват по-специално Nokia и португалското правителство, съображения за предпазливост могат да работят в полза на незабавното задържане на стоки, за които е установено, че създават такива рискове, при това независимо от митническия режим, под който се намират. Всъщност въпросът дали операторите, отговорни за производството и разпространението на тези стоки, насочват последните към потребители в Съюза или в трети държави, в подобен контекст е ирелевантен.

77 Трябва обаче да се констатира, че Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003, чието тълкуване е поискано от запитващите юрисдикции, се отнасят само до борбата срещу въвеждането в Съюза на стоки, нарушаващи права на интелектуална собственост. В интерес на правилното управление на рисковете за здравето и сигурността на потребителите е необходимо да се уточни, че правомощията и задълженията на митническите органи на държавите членки по отношение на стоките, от които произтичат такива рискове, трябва да се преценяват въз основа на други разпоредби от правото на Съюза, като например членове 56, 58 и 75 от Митническия кодекс.

78 С оглед на всички гореизложени съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че Регламенти № 3295/94 и № 1383/2003 трябва да се тълкуват в смисъл, че:

— стоките, произхождащи от трета държава и представляващи имитация на стока, ползваща се със защита в Съюза въз основа на право върху марка, или копие на стока, ползваща се със защита в Съюза въз основа на авторско или сродно право или промишлен дизайн, не могат да бъдат квалифицирани като „фалшифицирани стоки“ или „пиратски стоки“ по смисъла на посочените регламенти, само поради факта че са въведени на митническата територия на Съюза под режим с отложено плащане,

— тези стоки обаче могат да нарушат посоченото право и следователно да бъдат квалифицирани като „фалшифицирани стоки“ или „пиратски стоки“, когато е доказано, че те са предназначени за пускане за продажба в Съюза, като такова доказателство е представено в частност когато се окаже, че посочените стоки са били предмет на продажба на клиент в Съюза или на предложение за продажба или на реклама, адресирана към потребители в Съюза, или когато от документи или от кореспонденция относно тези стоки е видно, че е предвидено тяхното отклоняване към потребителите в Съюза,

- за да може компетентният да се произнесе по същество орган да разгледа надлежно наличието на такова доказателство и на другите елементи от фактическия състав на нарушението на правото на интелектуална собственост, на което е направено позоваване, сезираният с молба за намеса митнически орган трябва да суспендира освобождаването или да задържи посочените стоки, щом разполага с улики, които позволяват да се подозира, че е налице посоченото нарушение, и

- тези улики могат да включват по-специално факта, че местоназначението на стоките не е декларирано, въпреки че поисканият режим с отложено плащане изисква такова деклариране, липсата на точна или надеждна информация относно идентичността или адреса на производителя или на изпращача на стоките, липсата на сътрудничество с митническите органи или откриването на документи или на кореспонденция относно разглежданите стоки, които позволяват да се предположи, че може да се извърши отклоняване на последните към потребителите в Съюза.

По съдебните разноски

- ⁷⁹ С оглед на обстоятелството, че за страните по главните производства настоящите дела представляват отклонение от обичайния ход на производствата пред запитващите юрисдикции, последните следва да се произнесат по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Регламент (ЕО) № 3295/94 на Съвета от 22 декември 1994 година за определяне на мерки относно въвеждането в Общността, експорта и реекспорта от Общността на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост, изменен с Регламент (ЕО) № 241/1999 на Съвета от 25 януари

1999 година и Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно намесата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост, трябва да се тълкуват в смисъл, че:

- **стоките, произхождащи от трета държава и представляващи имитация на стока, ползваща се със защита в Европейския съюз въз основа на право върху марка, или копие на стока, ползваща се със защита в Съюза въз основа на авторско или сродно право или промишлен дизайн, не могат да бъдат квалифицирани като „фалшифицирани стоки“ или „пиратски стоки“ по смисъла на посочените регламенти, само поради факта че са въведени на митническата територия на Съюза под режим с отложено плащане,**

- **тези стоки обаче могат да нарушат посоченото право и следователно да бъдат квалифицирани като „фалшифицирани стоки“ или „пиратски стоки“, когато е доказано, че те са предназначени за пускане за продажба в Европейския съюз, като такова доказателство е представено в частност когато се окаже, че посочените стоки са били предмет на продажба на клиент в Съюза или на предложение за продажба или на реклама, адресирана към потребители в Съюза, или когато от документи или от кореспонденция относно тези стоки е видно, че е предвидено тяхното отклоняване към потребителите в Съюза,**

- **за да може компетентният да се произнесе по същество орган да разгледа надлежно наличието на такова доказателство и на другите елементи от фактическия състав на нарушението на правото на интелектуална собственост, на което е направено позоваване, сезираният с молба за намеса митнически орган трябва да суспендира освобождаването или**

да задържи посочените стоки, щом разполага с улики, които позволяват да се подозира, че е налице посоченото нарушение, и

- тези улики могат да включват по-специално факта, че местоназначението на стоките не е декларирано, въпреки че поисканият режим с отложено плащане изисква такова деклариране, липсата на точна или надеждна информация относно идентичността или адреса на производителя или на изпращача на стоките, липсата на сътрудничество с митническите органи или откриването на документи или на кореспонденция относно съответните стоки, които позволяват да се предположи, че може да се извърши отклоняване на последните към потребителите в Европейския съюз.

Подписи